Υπόθεση 85/87 R

Dow Chemical Nederland BV
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Έλεγχοι της Επιτροπής »

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 1987 4367

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Βαριά και ανεπανόρθωτη βλάβη
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 28ης Οκτωβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 85/87 R,

Dow Chemical Nederland BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα στον αριθμό 45, Aert van Nesstraat, 3012 CA Rotterdam, εκπροσωπούμενη από τον P. V. F. Bos, δικηγόρο Rotterdam, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch & Wolter, 81, rue Zithe,

αιτούσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους R. Barents και N. Koch, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση με την οποία η αιτούσα ζητεί την έκδοση προσωρινής διαταγής που να υποχρεώνει την Επιτροπή, μέχρις ότου εκδώσει το Δικαστήριο απόφαση επί της προσφυγής στην κύρια δίκη, να μη χρησιμοποιήσει τα διάφορα έγγραφα και τις διάφορες πληροφορίες που έχει λάβει κατά το διάστημα του ελέγχου στον οποίο προέβη στις 20 και 21 Ιανουαρίου 1987 στις εγκαταστάσεις της και να αναστείλει, ως προς την αιτούσα, την έρευνα που διεξάγει στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866, καθώς και να μην αρχίσει νέες έρευνες επί του ιδίου αντικειμένου πριν προβεί, πρώτα, στο δίκαιο και λογικό ορισμό, αφενός μεν των αγορών και των προϊόντων που αφορά ο έλεγχος, αφετέρου δε της υποτιθέμενης παράβασης της Συνθήκης και πριν προβεί, στη συνέχεια, στην παροχή αποδείξεως ικανής να δικαιολογήσει τη συνέχιση του ελέγχου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αντικαθιστών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου βάσει των άρθρων 85, παράγραφος 2, και 11 του κανονισμού διαδικασίας, εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 1987 η εταιρία Dow Chemical Nederland BV (στο εξής: DCN), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, εδάφιο 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 1987 (υποθέσεις IV 31865, PVC, και IV 31866, LdPE), που διέταξε τη διενέργεια ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

2 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Οκτωβρίου 1987, η προσφεύγουσα υπέβαλε, βάσει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για να επιτύχει την έκδοση προσωρινής διαταγής με την οποία θα διατάσσεται η Επιτροπή, μέχρις ότου αποφανθεί το Δικαστήριο επί της προσφυγής που ασκήθηκε στην κύρια δίκη:

— να μη χρησιμοποιήσει καθόλου τα διάφορα έγγραφα και τις διάφορες πληροφορίες που απέκτησε κατά το διάστημα του ελέγχου που έγινε στις 20 και 21 Ιανουαρίου 1987 στις εγκαταστάσεις της·

— επικουρικώς, να μην κάνει καμία χρήση των πληροφοριών που έλαβε κατά το διάστημα αυτού του ελέγχου που δεν αφορούν το PVC και το LdPE·

— να αναστείλει, τουλάχιστον ως προς αυτή, την έρευνα που διενεργεί στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866, καθώς και να μην προβεί σε καινούριες έρευνες επί του αυτού αντικειμένου πριν προβεί, πρώτα, σε δίκαιο και λογικό ορισμό, αφενός μεν των αγορών και προϊόντων τα οποία αφορά η έρευνα, αφετέρου δε της υποτιθέμενης παραβάσεως της Συνθήκης, και πριν προβεί, κατόπιν, στην παροχή ασφάλειας ικανής να δικαιολογήσει τη συνέχιση της έρευνας·

— μετά την εκπλήρωση των πιο πάνω προϋποθέσεων να καταθέσει στη γραμματεία του Δικαστηρίου εντός δέκα ημερών από της δημοσιεύσεως της Διατάξεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, όλα τα έγγραφα και όλες τις πληροφορίες που συνέλεξε κατά τη διάρκεια αυτού του ελέγχου.

3 Η καθής κατέθεσε προφορικές παρατηρήσεις στις 21 Οκτωβρίου 1987. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις εξηγήσεις τους στις 23 Οκτωβρίου 1987.

4 Πριν ερευνηθεί το βάσιμο της παρούσας αίτησης λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, παρίσταται σκόπιμο να γίνει συνοπτική μνεία του ιστορικού αυτής της υποθέσεως, ιδίως δε των διαφόρων πραγματικών στοιχείων που οδηγήσαν την Επιτροπή στη λήψη της προμνησθείσας απόφασης.

5 Στην Επιτροπή περιήλθαν πληροφορίες που άφηναν να υποτεθεί η ύπαρξη συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών μεταξύ ορισμένων παραγωγών και προμηθευτών PVC και πολυαιθυλένης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται ο LdPE, εντός της ΕΟΚ. Οι συμφωνίες αυτές ή οι εναρμονισμένες πρακτικές, που δεν ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, είχαν ως αποτέλεσμα τον καθορισμό των τιμών πωλήσεως, των ποσοστώσεων, καθώς και των « targets » ή στόχων πωλήσεως, των προϊόντων αυτών εντός της ΕΟΚ.

6 Βάσει αυτών των πληροφοριών που περιήλθαν στη γνώση της, η Επιτροπή έκρινε ότι συντρέχει περίπτωση να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα περιλαμβάνεται μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέσχαν σ' αυτές τις συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές, οι οποίες, αν αποδειχθεί η ύπαρξή τους, μπορούν να στοιχειοθετήσουν βαριά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Απεφάσισε λοιπόν να προβεί σε έλεγχο βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου και έλαβε, προς το σκοπό αυτό, την προμνησθείσα απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1987.

7 Στις 20 και 21 Ιανουαρίου 1987 δύο υπάλληλοι εντεταλμένοι από την Επιτροπή και συνοδευόμενοι από έναν υπάλληλο της διευθύνσεως ανταγωνισμού και συγχωνεύσεων του ολλανδικού Υπουργείου Οικονομικών Υποθέσεων, παρέδωσαν στους εκπροσώπους της DCN την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Ιανουαρίου 1987 που διατάσσει τον έλεγχο κατά το άρθρο 14, παράγραφος 3, του ίδιου αυτού κανονισμού. Ο υπάλληλος του ολλανδικού Υπουργείου Οικονομικών Υποθέσεων παρέδωσε και μια έγγραφη συνοδευτική εντολή ελέγχου που είχε συνταχθεί από τη γενική διεύθυνση ανταγωνισμού.

8 Κατά τον έλεγχο αυτό, στον οποίο δεν αντετέθη η DCN, οι εκπρόσωποι της επιχειρήσεως αυτής διατύπωσαν εντούτοις τρεις αιτιάσεις κατά της αποφάσεως που διέτασσε αυτό τον έλεγχο και κατά του τρόπου της εκτελέσεώς του. Οι δύο πρώτες αιτιάσεις αναφέρονται στην πλημμέλεια της αιτιολογίας της αποφάσεως όσον αφορά την εκλογή της αγοράς των προϊόντων όπου θα γινόταν ο έλεγχος και η έλλειψη καθορισμού ενός χρονικού πλαισίου, έστω και κατά προσέγγιση, κατά το διάστημα του οποίου συνέβησαν οι προβαλλόμενες παραβάσεις. Η τρίτη αιτίαση αναφέρεται στον παράνομο τρόπο με τον οποίο έγινε αυτός ο έλεγχος από τους υπαλλήλους της Επιτροπής.

9 Κατά το γράμμα του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, το Δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

10 Για να διαταχθούν προσωρινά μέτρα σαν αυτά που ζητεί η προσφεύγουσα, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

11 Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που απαιτεί το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προς το σκοπό αποτροπής βαριάς και ανεπανόρθωτης βλάβης που θα μπορούσε να επέλθει στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

12 Σχετικώς, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι κύριος σκοπός της αιτήσεώς της περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι να θέσει τέρμα στην ενέργεια της Επιτροπής που δυσχεραίνει μια ενδεχόμενη ευνοϊκή απόφαση του Δικαστηρίου για την DCN στην κύρια υπόθεση. Στηριζόμενη στο γεγονός ότι η Επιτροπή προέβη σε καινούριους ελέγχους σε άλλες επιχειρήσεις μετά τον έλεγχο που έκαμε στις δικές της εγκαταστάσεις και ότι αποφάσισε τη συνέχιση της έρευνας στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866, ισχυρίζεται ότι αυτή η παρεμβολή δυσχερειών μπορεί να προκύψει από τους εξής τρεις παράγοντες:

— είτε να λάβει η Επιτροπή νέες πληροφορίες βάσει των παλαιών πληροφοριών που συνέλεξε, παρανόμως κατά την DCN, στις εγκαταστάσεις της,

— είτε να λάβει η Επιτροπή πληροφορίες για την DCN κατά το διάστημα της ερεύνης της στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866 επί λογικά παρανόμου βάσεως διότι η αγορά των οικείων προϊόντων έχει οριστεί αόριστα και βάσει παρανόμου τεκμηρίου, καθορισθέντος αορίστως, περί παραβάσεως της Συνθήκης,

— είτε η Επιτροπή να λάβει νέες πληροφορίες για την DCN κατά την έρευνά της των υποθέσεων IV 31865 και IV 31866, επί τη βάσει παράνομης ή αβάσιμης αποδείξεως, της οποίας γίνεται επίκληση για τη δικαιολογία του επίδικου ελέγχου.

13 Η αιτούσα έχει τη γνώμη ότι με τη συμπεριφορά της η Επιτροπή δημιουργεί κατάσταση στην οποία θα είναι αδύνατο στο μέλλον να γίνει διάκριση των πληροφοριών που ελήφθησαν κατά νόμιμο τρόπο από τις πληροφορίες που ελήφθησαν κατά παράνομο τρόπο. Η κατάσταση αυτή θα κατέληγε στο να στερήσει την DCN από ένα ενδεχόμενο ευνοϊκό αποτέλεσμα αποφάσεως του Δικαστηρίου, θα προσέβαλλε δε τα δικαιώματά της άμυνας και θα επέφερε από το ίδιο αυτό γεγονός βαριά και ανεπανόρθωτη βλάβη, η οποία μπορεί πάντως να αποφευχθεί αν της χορηγηθούν τα προσωρινά μέτρα τα οποία ζητεί.

14 Η αιτούσα ισχυρίζεται επίσης ότι η ανάγκη λήψεως και το επείγον των προσωρινών μέτρων που ζητεί αποδεικνύονται κατά τρόπο προφανή από το γεγονός ότι η Επιτροπή ενεργεί ήδη με μεγαλύτερη ένταση την έρευνα στην οποία προβαίνει στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866 και από το ότι αρνείται να μην κάνει χρήση, κατά το διάστημα που εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου η προσφυγή επί της ουσίας της DCN, των πληροφοριών που συνέλεξε κατά τον επίδικο έλεγχο και να τις καταθέσει στη γραμματεία του Δικαστηρίου.

15 Στις έγγραφες και προφορικές παρατηρήσεις της που υπέβαλε μέσα στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η Επιτροπή προέβαλε ορισμένες επιφυλάξεις επί του παραδεκτού της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Η Επιτροπή φρονεί ότι, κατά το μέτρο που η αίτηση αυτή αποσκοπεί στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να τερματίσει την έρευνά της στις υποθέσεις IV 31865 και IV 31866, μολονότι η έρευνα αυτή δεν αφορά μόνο την DCN, αλλά επίσης περισσότερες άλλες επιχειρήσεις του χημικού τομέα, θα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη. Η αίτηση αυτή, κατά το μέτρο που επιζητεί τον τερματισμό της έρευνας σχετικά με τις επιχειρήσεις αυτές, δεν έχει στην πραγματικότητα κανένα δεσμό με το αντικείμενο της κύριας δίκης, το οποίο αφορά μόνο την απόφαση ελέγχου της Επιτροπής της 15ης Ιανουαρίου 1987 εν σχέσει με την DCN και την εκτέλεσή της στις 20 και 21 Ιανουαρίου 1987.

16 Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου κρίνει ότι η DCN δεν προέβαλε στην προκειμένη υπόθεση κανένα πειστικό επιχείρημα που να αποδεικνύει ότι θα υποστεί βαριά και ανεπανόρθωτη βλάβη στην περίπτωση της μη χορηγήσεως των αιτουμένων προσωρινών μέτρων.

17 Πρέπει εν προκειμένω να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, στην περίπτωση που ακυρωθεί από το Δικαστήριο, μέσα στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού του ελέγχου, μια απόφαση διενεργείας ελέγχου, η Επιτροπή θα εμποδιζόταν από το γεγονός αυτό να χρησιμοποιήσει προς το σκοπό της διαδικασίας παραβάσεως του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ όλα τα αποδεικτικά έγγραφα ή στοιχεία που μπόρεσε να συλλέξει στο πλαίσιο αυτού του ελέγχου, διότι έτσι θα εξετίθετο στον κίνδυνο να ακυρωθεί η απόφαση περί παραβάσεως, κατά το μέτρο που στηρίζεται σε τέτοια αποδεικτικά μέσα (βλέπε ιδίως τη Διάταξη του προέδρου της 26ης Μαρτίου 1987, Hoechst κατά Επιτροπής, υπόθεση 46/87 R, Συλλογή 1987, σ. 1549).

18 Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου κρίνει ότι η υποχρέωση που προκύπτει για την Επιτροπή και η ενδεχόμενη κύρωση που θα επήρχετο στην περίπτωση της μη συμμορφώσεώς της επιτρέπει, εν πάση περιπτώσει, εκ πρώτης όψεως, να θεραπευθεί η βλάβη την οποία προβάλλει η DCN, έτσι ώστε να μην μπορεί να λογιστεί ως βαριά και ανεπανόρθωτη βλάβη.

19 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ελλείψει βαριάς και ανεπανόρθωτης βλάβης, η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει τον επείγοντα χαρακτήρα της αιτήσεώς της.

20 Κατόπιν αυτού, δεν παρίσταται αναγκαίο να ερευνηθεί αν συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων, καθώς και το πρόβλημα του παραδεκτού που προέβαλε η Επιτροπή.

21 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αντικαθιστών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 2, και του άρθρου 11 του κανονισμού διαδικασίας,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα έξοδα.

Λουξεμβούργο, 28 Οκτωβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

G. Bosco

πρόεδρος του πέμπτου τμήματος